

חג טולדות: 204 סדר דלג: רגיל

בפני סג"י אבי"ד כב'
הש' דוד בר-אופיר,
כב' הש' שרה דותן
וכב' הש' שרה ברוש.

התובעת:

ק"י ק'

עלידי ב"כ עו"ד דוד אנגיל ו/או עו"ד
נעמי לבנקרון
רח' מרדכי אנילביץ 21 תל אביב 67616
טלפקס: 03-6870204

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. ז' ז' ז' ז'

כעת במשמורת בשירות בתי הסוהר

2. נ'ק'ז'ז' ז'

כעת במשמורת בשירות בתי הסוהר

כספית – נזיקין.

מהות התביעה:

532,200 ש"ח.

סכום התביעה:

תביעה אזרחית נגרת להרשעה בפלילים

בהתאם לתקנה 17 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984

מהות התביעה – בקליפת אגוז

1. כתב תביעה זה מקפל בחובו דרישה של התובעת להשבת כספים אשר מגיעים לה על פי פקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה"), ועילות אחרות המוזכרות להלן בכתב התביעה.

2. התובעת טוענת, כי הכספים שהעבירה לנתבעים בשל העיסוק בזנות שנכפה עליה על ידם התקבל שלא כדין, זאת בנוסף לעובדה כי נתבע 1 ונתבע 2 ו/או מי מטעמם ו/או שלוחיהם הציגו לתובעת מצג שווא כי יסדירו עבורה עבודה כמלצרית בישראל, זאת במטרה לשכנעה להגיע לישראל במטרה ברורה להכריחה לעסוק בזנות. ההיבטים הפליליים של הפרשה נדונו בבית המשפט המחוזי בת"א כאשר תוצאת ההליך הפלילי הייתה הרשעת

הנתבע מס' 1 בעבירת סחר בבני אדם לשם עיסוק בזנות, קשירת קשר לביצוע פשע, סרסרות למעשי זנות, עיכוב דרכון, והרשעת הנתבע מס' 2 בעבירת סיוע סחר בבני אדם לעיסוק בזנות, סרסרות למעשי זנות, עיכוב דרכון, וקביעת ממצאים עובדתיים ביחס למסכת העוולות שטוו הנתבעים.

3. ככל הקשור לסכומי הכסף הנתבעים, נסמך כתב התביעה על זכותה של התובעת כאמור בפקודה להשבת הכספים שהעבירה לנתבעים, על הממצאים העובדתיים החמורים שנקבעו בחליף הפלילי והכרעת הדין בחליף הפלילי, וכן על עילות נוספות, נזיקיות ואחרות, המפורטות בכתב התביעה. הנתבע 1 והנתבע 2 נתבעים בין היתר מכוח עוולת הגול כלפי התובעת לכל הכספים שהתקבלו על ידיהם, וכן מכוח עילות אחרות המפורטות בכתב התביעה.

מבוא

4. כל הטענות והעובדות בכתב תביעה זה נטענות בהשלמה ו/או לחלופין ו/או במצטבר, הכל בהתאם למכלול הדברים והקשרם.

5. ביחס לאירועים המתוארים בכתב התביעה הוגש כתב אישום כנגד הנתבע 1 (להלן: "א"ן") וכנגד הנתבע 2 (להלן: "ניקולאי") במסגרת ת.פ. (מחוזי ת"א) 1183/01 (להלן: "כתב האישום" ו-"התיק הפלילי"). הכרעת הדין בתיק הפלילי ניתנה ביום 8.7.02 על ידי התרכב (להלן: "הכרעת הדין"). גזר הדין ניתן ביום 8.7.02 (להלן: "גזר הדין").

מצ"ב כתב האישום כנספת א', הכרעת הדין כנספת ב' לכתב התביעה, וגזר הדין כנספת ג' לכתב התביעה.

6. עיון בהכרעת הדין, מראה כי הנאשמים מודים בכל העובדות המפורטות בכתב התביעה המתוקן, הפורש בפני הקורא מסכת מרמה ותרמית מתוחכמת, במסגרתה הונו הנתבעים, באמצעות אנשים מטעמם, נשים שונות, בתואנה כי יסדירו עבורן עבודה במלצרות, וכאשר הגיעו ארצה כפו עליהן עיסוק בזנות.

7. כאמור בהכרעת הדין, הורשעו הנתבעים על פי הודאתם בעבירות סחר וסיוע לסחר בבני אדם לשם עיסוק בזנות, סרסרות למעשי זנות ועיכוב דרכון.

8. בית המשפט המחוזי גזר את דינו של הנתבע 1 לחמש שנות מאסר בפועל, והפעלת עונש על תנאי מצטבר נוסף לתקופה של שנתיים וחצי. כמו כן, הוטל עליו מאסר על תנאי בן שנתיים לתקופה של שלוש שנים וקנס על סך 5,000 ₪ שיועבר לתובעת. ואילו על הנתבע 2 הוטל מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים, מאסר על תנאי למשך שנתיים לתקופה של שלוש שנים, וכן קנס בשיעור של 5,000 ₪.

9. בקליפת אגוזי יאמר, כי במעשיהם אלו שללו הנתבעים מן התובעת את חרותה ומעמדה

כאישה, שהעבירו את התובעת כעבד ביד אדונו, בתוך כך סחרו בתובעת והעבירוה כמטבע ביד הסוחר, ואם לא די בכך, נטלו הנתבעים את דרכונה שלא כדין, זאת שמא תעלה על דעתה להימלט מפניהם. קצרה היריעה בכתב תביעה זה מלהציג את כל הפרטים ביחס לשלל הדמויות והמעשים המעורבים במעשה. להלן, בכתב תביעה זה תיאור ממצה וקצר של העובדות והכל בהתבסס על העובדה שהעובדות הנ"ל מתוארות בכתב האישום בו הודו הנאשמים המהווה ממצא ראייתי פוזיטיבי על כל המשתמע מכך. כתב תביעה זה נסמך, כפי שיפורט להלן, הן על מעשה התרמית והכרעת הדין בתיק הפלילי, והן על אדנים נוספים, ועל כן אין מקום לתאר בפרוטרוט את כל העובדות נשוא מעשה כאמור.

הנתבעים

10. הנתבע 1 עסק במועדים הרלבנטיים לתביעה בסחר בנשים למטרות עיסוק בזנות, סרסרות במעשי זנות.

11. הנתבע 2 סייע לנתבע 1 ושימש יד ימינו במעשים כאמור.

ההתקשרות עם התובעת

12. בשנת 2001 או בסמוך לכך, כאמור בכתב האישום קשר הנתבע מס' 1 קשר עם בעל "משרד לשירותי ליווי" בבת ים (להלן "משרד הליווי") בשם אנדרי, ועם שני תושבי אוקראינה בשם סרגיי ורומן, זאת למטרות מסחר בבני אדם לשם עיסוק בזנות.

13. לשם כך, איתר סרגיי את התובעת באוקראינה באמצעות חברתה, ועל רקע הקשיים הכלכליים באוקראינה הציע לתובעת עבודה בישראל כמלצרית.

14. הנתבעים לאחר שקיבלו דין וחשבון מסרגיי כי התובעת מתעתדת להגיע לישראל, התכוננו לבואה, וכך יידע הנתבע מס' 1 את הנתבע מס' 2 להתכונן לבואה של התובעת ולאוספה מנמל התעופה על שם בן גוריון.

15. ביום הגעתה של התובעת לישראל (6.6.2001 או בסמוך לכך), אספה נתבע מס' 2, נטל ממנה את דרכונה המקורי בתואנה כי "אין לה כל צורך בדרכון" כלשונו, והביאה אחר כבוד אל דירתו (להלן "הדירה").

16. זמן קצר לאחר הנאמר לעיל, הוסבר לתובעת על ידי הנתבעים כי המטרה שלשמה הובאה לישראל הנה עיסוק בזנות, הנתבע מס' 1 חוסיף ו"הסביר" לתובעת כי היא נרכשה על ידו בעלות של \$ 40,000 מכיוון שכך נדרשת התובעת לעסוק בזנות על מנת להתזיר לו את "חובה".

17. כך התחוויר לתובעת כי נפלה קורבן למזימה ולמעשה הונאה שנוהלה על ידי הנתבעים, כאשר הרוח החיה, היוזמים והמבצעים הנם הנתבעים בעצמם. יקשה לתאר במשפטים ספורים את גודל פחדיה של התובעת ממרקם התרמית שטוו הנתבעים בכדי להוליך אותה שולל בכדי שתגיע לישראל.
18. הנתבעים הורו לתובעת כי את ההזמנות מ"משרד הליווי" תקבל בדירה על ידי סדרניות מטעם ה"משרד", וכי יהיה עליה לגבות מכל לקוח 260 ₪. 160 ₪ תותר בידו של המלווה (הנהג), ואת היתרה על סך 100 ש"ח תעביר לנתבעים.
19. באותו מעמד הסבירו הנתבעים (במועדים שונים כאמור בכתב האישום) כי שכרה היומי של התובעת יעמוד על סך של 50 ₪ בלבד, כאשר סך נוסף של 300 \$ לחודש יעבירו הנתבעים למשפחתה באוקראינה.
20. במהלך עבודתה של התובעת בעבור הנתבעים, נאלצה התובעת על פי פקודת הנתבעים לעבוד בבית בושת ולקבל שם לקוחות, אולם, אחר זמן מה השיבוה הנתבעים לעסוק בליווי כבעבר.
21. המעשים הנ"ל המיוחסים לנתבעים נעשו על ידם, בהרשאתם ו/או באישורם ו/או בהסכמתם ו/או בידיעתם. הנתבעים היו היוזמים של כל המעשים הנ"ל, וניהלו ביד רמה את מבצע התרמית הנ"ל בכל שלביו, לרבות תכנונו וביצועו.

אחריות הנתבעים

22. התובעת טוענת, כי המעשים ו/או המחדלים ו/או הפעולות שפורטו לעיל בכתב תביעה זה ונספחיו בוצעו על ידי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או על ידי עובדיהם ו/או שלוחיהם ו/או בהוראתם המפורשת ו/או בהסכמתם.
23. התובעת טוענת, בהתאם לסעיף 56 לפקודה, כי במעשים ו/או במחדלים המתוארים לעיל יש משום ביצוע עוולת תרמית כלפיה על ידי הנתבעים, ועל הנתבעים לפצותה על כל נזקיה כפי שנגרמו לה כתוצאה מתרמית זו. בכפוף לעובדה שהנתבעים הציגו לתובעת מצג כוזב, מתוך ידיעה בכך שעובדות אלו כוזבות ו/או ללא כל אמונה בנכונותן ו/או מתוך עצימת עיניים ו/או חוסר אכפתיות ביחס לאמיתותן, ומתוך כוונה שהתובעת תפעל על פי עובדות אלו, תסתמך עליהן, תפעל על פי המצג שהוצג באמצעותן, ותגיע לישראל לעבוד כמלצרית, ללא ידיעתה בדבר "חובה" ועלות "רכישתה" אותו נדרשה להשיב לנתבעים עם הגיעה ארצה, ובדבר מהות ותנאי העבודה השונים בתכלית מאלו שהוצגו בפניה לכתחילה, וכל זאת בידיעה ברורה, כי בהגיע יום פקודה, יכפו עליה הנתבעים לעסוק בזנות.
24. התובעת טוענת, בהתאם לסעיף 63 (א) לפקודה, כי במעשים המתוארים לעיל, הפרו הנתבעים ביחד ולחוד, תובות חקוקות אשר היו מוטלות עליהם מכוח חוק היסוד כבוד

האדם וחירותו, ועל כן עליהם לפצות את התובעת על כל נזק שנגרם לה כתוצאה מהפרות של חובות תקוקות אלו. הנתבעים כאמור פגעו בכבודה, בקניינה, הגבילו את חירותה על ידי הטלת הגבלות ואיסורים למיניהם שהגבילו את חופש התנועה של התובעת ושחיו לא פעם מלווים באיומים על התובעת ועל יקיריה, נטילת דרכונה החוקי, ועל ידי כך מנעו ממנה לחלוטין את האפשרות לצאת מן הארץ.

25. התובעת טוענת, בהתאם לסעיף 52 לפקודה, כי הנתבעים העבירו לשימוש האישי שלא כדין, כספים שהזכות הבלעדית לחזיקם שייכת לתובעת בלבד.

26. התובעת טוענת, כי בהתאם לסעיף 26 לפקודה, ולאחר ששכנעה הנתבעים או מי מטעמם בדרכי רמייה להגיע לישראל, כפו הנתבעים על התובעת לעבוד בזנות, ולצורך כך שללו את חירותה שלילה מוחלטת באמצעות הופעה כבעלי סמכות והחרמת דרכונה שלא כדין, בזדון ובכוונה תחילה.

27. התובעת טוענת, כי כתוצאה מהמעשים, הפעולות והמחדלים המתוארים לעיל, התקבלו אצל הנתבעים ו/או מי מהם, טובות הנאה ו/או כספים ו/או זכויות אשר התקבלו שלא כדין. אשר על כן התעשרו הנתבעים שלא כדין על חשבון התובעת ועליהם להשיב ביחד ולחוד את כל הכספים ו/או המענקים ו/או הזכויות שהתקבלו אצלם כאמור לעיל.

28. התובעת טוענת, כי הנתבעים ביחד ולחוד, אחראים באחריות שילוחית לכל המעשים ו/או המחדלים שבוצעו על ידי שלוחיהם ו/או עובדיהם, לרבות, בגורמים הקשורים בשלוחיהם ו/או עובדיהם.

29. התובעת טוענת, כי לאור הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין ובפסק הדין בערעור, אין מקום לספק ביחס לאחריות הנתבעים למעשים המתוארים לעיל, מעשים אלו המהווים מעשי תרמית אך לא רק, כלפי התובעת. וגרמו לתובעת את כל הנזקים כפי שמתוארים להלן, ועל כן על הנתבעים לפצות את התובעת בגין הנזקים הנ"ל ולהשיב לתובעת את כל הכספים שהועברו לנתבעים לרבות ריבית והצמדה כדין, כמבוקש לעיל ולהלן.

הנזקים שנגרמו לתובעת

30. נזק כספי: אבדן השתכרות.

הנתבעים כפו על התובעת לעסוק בבית הבושת כחמישה חודשים. במהלך תקופה זו אולצה התובעת לעבוד ב"ליווי" כארבע חודשים, ובבית הבושת כחודש. התובעת אולצה לקבל ביום בין 3 – 10 לקוחות ובממוצע כ 6 – 8 לקוחות ביום, התובעת קיבלה תשלום מכל לקוח 260 ש"ח, ועבדה שבעה ימים בשבוע.

31. במשרד הליווי: 6 ימים * 260 ₪ = 1,560 ש"ח

1,560 * 120 יום = 187,200 ש"ח

32. בבית בושת: התובעת קיבלה בין 7 - 15 לקוחות, בממוצע 150 ₪ ללקוח.

$$150 \text{ ₪} * 10 \text{ ימים} = 1,500 \text{ ש"ח}$$

$$1,500 \text{ ₪} * 30 \text{ ימים} = 45,000 \text{ ש"ח}$$

בסה"כ: 232,200 ₪

33. נזק כללי:

הנתבעים במעשיהם ו/או במחדליהם שבוצעו על ידם ו/או שלוחיהם ו/או עובדיהם, ביצעו כלפי התובעת עוולות כאמור בסעיפים 22 - 29, אי לזאת נדרשים הנתבעים לשלם לתובעת סך של 300 אלף ₪.

סיכומו של דבר

34. בבש"פ 7542/00 א' ח' נ' מ"י דן בית המשפט העליון בעבירת הסחר בנשים. באשר לעבירה זו מציין כב' השי' חשין כי "שלא כעבירות האחרות היא העבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות; עבירה זו, עבירה תמורה היא במיוחד, ולא בכדי העובר אותה צפוי למאסר בן שש עשרה שנים. אין צורך להוסיף, הכל יודעים זאת, כי עבירה זו עבירה נגזרת היא מתופעות בזויות שנתגלו בחיי המדינה, תופעות של "ייבוא" נערות ונשים ממדינות מסוימות להעסקתן בזנות, "ייבוא" המלווה בהתנהגות נקלית ובזויה כלפי אותן נערות ונשים המבקשות למצוא פת לחם. אין זה כבוד לא למדינה ולא לחברה בישראל, שעבירה מעין זו נחרתת בספר החוקים, בייחוד בIODענו שהעבירה לא שרדה במקומו מימים שמכבר; עבירה היא שנקבעה בימינו אלה ... ואנו, בבתי המשפט, משימה חוטלה עלינו להעלות את תרומתנו למלחמה זו שמלחמת חורמה היא. אמרתי במקום אחר כי המלחמה בסחר סמים נדמית היא למלחמת ישראל בעמלק; מלחמה היא שאין בה לא שביתות נשק ולא פשרות. אוסיף עתה כי תמלחמה בסחר בבני אדם לעיסוק בזנות אף היא כמלחמת ישראל בעמלק: אף זו מלחמה היא שאין בה לא שביתת נשק ולא פשרה"

35. אשר על כן, לאור העובדות המופיעות בכתב תביעה זה, הכוללות ניצול מיני מחפיר של אישה צעירה, תוך הפיכתה, למעשה, לשפחת מין לכל דורש, ואשר הוכחו מעל לכל ספק סביר בתיק הפלילי עליו נסמכת תביעה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים במלוא סכומה של התביעה.

הסעדים הנדרשים

36. בית המשפט הנכבד מוסמך לדון בתובענה עקב מהותה כנגררת להליך הפלילי, מקום יצירת הנזק, ומקום מגורי הנתבעים עובר למאסרם

37. כל הנספחים המצורפים לכתב התביעה מהווים חלק בלתי נפרד הימנו.
38. לאור האמור לעיל בכתב תביעה זה, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן לדין את הנתבעים ולחייבם כדלקמן:
- 38 1. לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת סך של 232,200 ש"ח, המהווים את כספי האתנן כשהם משוערכים ליום הגשת התביעה.
- 38 2. לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובעת סך של 300,000 ש"ח, על עילות נזקיות ואחרות שביצעו הנתבעים כלפי התובעת בהתאם לאמור בכתב האישום ובכתב התביעה.
39. לחייב את הנתבעים, יחד ולחוד בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין החל מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

דוד אנג'ל, עו"ד
ב"כ התובעת